

minister har gjort af sin Forgængers Udtalelser. Den højtærede Finansminister ønsker altsaa, at man skal faa det Indtryk, at Hr. C. Hage ved sine Udtalelser i Foraaret 1900 havde bundet sig selv og sit Parti til under alle Forhold at gøre yderligere Indrømmelser overfor Højre end dem, man allerede havde gjort. Den højtærede Finansminister vil give det Udseende af, at Hr. Hage blandt andet havde bundet det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) og andre, saa at ingen af dem havde Ret til at beklage sig over de Indrømmelser, som allerede ere gjorte paa det foreliggende Forslag, og det er jo ikke umuligt, at den højtærede Ministers Ord have Adresse til andre — det skal jeg nu imidlertid ikke komme nærmere ind paa. Men den højtærede Finansminister oplæste i den Henseende nogle af Hr. C. Hages Udtalelser den 12. Marts 1900. I den højtærede Finansministers Gengivelse lyde Hr. C. Hages Udtalelser saaledes: „Men jeg skulde tro, at man med nogen god Villie fra begge Sider til sidst maa kunne komme hinanden saa nær, at man kan enes. Det siger sig selv, at dette ikke vil kunne ske, uden at man til en vis Grad er belavet paa fra begge Sider at slaa noget af paa sine Fordringer“. Her standsede den højtærede Finansminister, men Hr. Hage standsede ikke her; han føjede til: „thi fuldt at gennemføre sine Krav fra den ene Side vil man — saalænge den nuværende politiske Stilling og den nuværende Magtfordeling finder Sted — ikke let kunne vente sig“. Det er Pointet i den daværende Ministers Udtalelse. Man ser af de Ord, som den højtærede Finansminister nu fandt det hensigtsmæssigst at fortie, at Hr. Hage mente, at medens Højre styrede Landet paa Grundlag af Landstingsparlamentarisme, var det vanskeligt at naa videre, end vi naaede ved den Lejlighed, men at man paa Tider, hvor det var Venstre, der regerede Landet, hvor det var Folketingsparlamentarismen, der var Grundlag for Landets Styrelse, selvfølgelig skulde kunne naa langt videre, og da vil efter Hr. Hages Udtalelse her Tiden til Gennemførelse af Venstres Krav, ogsaa paa Toldreformen, være kommen. Den højtærede nuværende Finansminister er ikke enig

med Hr. Hage i denne Udtalelse. Havde han været enig med Hr. Hage, havde han vel ikke standset i sin Oplæsning der, hvor han standsede, men havde læst videre. Jeg har altsaa ment, at have Ret til at godtgøre, at den højtærede Finansminister ikke har Lov til at anvende Hr. Hages Ord paa den Maade, han anvendte dem. Den højtærede Finansminister og adskillige Medlemmer af hans Parti have været stærke i, navnlig naar det ærede Medlem for Saksjøbing har læst Udtalelser op, saa at raabe til ham: Læs videre. Naar nu den højtærede Finansminister og hans Partifæller læse noget op, som de tro at kunne anvende imod os, tror jeg, at man med akkurat samme Ret kan sige til dem: Læs videre! Og læser saa den højtærede Finansminister videre, vil sikkert det, han læser op, være til større Fornøjelse for os, end det vil være for ham.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Det ærede Medlem vilde ved det sidste, han sagde, søge at bibringe Medlemmerne i denne Sal den Tro, at min Forgænger, daværende Finansminister Hage, saa helt anderledes paa, hvad der kunde naas gennem en Toldlov efter Systemskiftet end for Systemskiftet. Men derom behøve vi heldigvis ikke at disputere; thi hvis det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) vil læse, hvad min Forgænger i Oktober 1904, efter Systemskiftet, da han selv var Finansminister, profeterede om, hvad der kunde naas ved en Toldlov, vil han der faa Billedet af, hvad Finansminister Hage tænkte efter Systemskiftet; da tænkte han ganske som før. Det nytter derfor ikke det ærede Medlem at tro, at han ved at læse noget op kan faa dette Tings Medlemmer, der meget vel kende, hvad C. Hage sagde, efter at han var bleven Minister, til at tro, at hvis C. Hage havde staaet paa min Plads, havde der ligget en meget radikalere Toldlov for. Nej, min Forgænger var jo netop Fader til den i sig selv hvilende Toldlov. Det er en historisk Kendsgerning, som ingen Taler, heller ikke det ærede Medlem for Middelfart, kan slette ud. Den er trængt for dybt ind i Bevidstheden paa enhver Mand, der kender til Politik og politisk Historie, og da min ærede For-